

Sommertræf 19. juli 2021 kl. 11.10-11.45:

**Frygt og håb i denne tid: Hvad frygter man for? Hvad frygter man ikke for?
Hvad siger Jesus Kristus? - åbent foredrag (LGJ)**

Inspiration fra Europæisk Luthersk Konferences foredrag 2.-4. juni på Zoom
Første foredrag ved pastor Sebastian Grünbaum:

HÅB OG TRUSLER

"De postmoderne tider er ikke længere så postmoderne." Sådan har en af mine kolleger sagt. Da vi studerede på universitetet et sted mellem 2000-2010, var den generelle atmosfære mere eller mindre, at vi er postmoderne. Det betød i en nøddeskal, at **jeg har min sandhed, og at du har din sandhed.** Så længe vi ikke skader hinanden fysisk eller mentalt (det vil sige, at vi opfører os som mennesker), er det alt sammen godt.

En typisk samtale kan være sådan: "Du kan tænke, hvad du vil om noget. Jeg er glad for, at du er bekendende lutheraner og tror at bibelen er Guds ufejlbare og inspirerede ord. Det er ikke min sandhed. Jeg tror, at min kirke findes i naturen og i stilheden. Der finder jeg Gud.

Sådan er det ikke længere. Ungdommen i denne tid er på mange måder meget absolut.

Spørgsmål.

1. Hvilke perspektiver åbner det, at mennesker hungre efter mening og når man indser, at ikke alt er relativt, og at man ikke kan behandle hinanden og naturen med ligegyldighed?
 2. Hvad betyder det for kirken med hensyn til at proklamere Evangeliet og opbygge menigheder?
-
-
-

Kristi ord

Kirken har altid svaret med KRISTI ORD. Kristi egne ord sammenfatter det budskab, han kom med: "Omvend jer og tro på evangeliet!" Her sammenfattes hele det kristne budskab. Ordet vil gøre hvad Gud sender det til at gøre.

Lignelsen om Sædemanden: Matt. 13,3-9 og 18-23

Forholdene i dag er på mange måder dårlige, men ikke håbløse. Men dårlige! ... Måske må vi erkende, at vi som kristne er "en rest", der er tilbage, ligesom der på Elias' tid var 7000 tilbage, som ikke havde bøjet knæ for Ba'al.

Men hvor er da håbet for dem, der arbejder midt i en sådan tid? *Lukas 12,35-48: ³⁷ Salige de tjenere, som herren finder vågne, når han kommer! Sandelig siger jeg jer: Han skal binde kjortlen op om sig og lade dem sætte sig til bords og selv komme og sørge for dem.* **Tjenerens håb og glæde er ikke de fantastiske ting, der sker midt om natten, men når hans herre vender tilbage.** Det er, hvad tjeneren skal se frem til og forvente. Den gode nyhed for enhver præst er, at Kristus ikke spørger om succes, men om trofasthed.

Spørgsmål:

3. Hvorfor er det så svært at være trofast?

4. Er der noget, vi kunne gøre for bedre at holde fast ved og forkynde evangeliet?

OVERVEJELSE: Hvorfor skal præst og menighed ikke glæde sig over ikke de fantastiske ting, der sker midt om natten, men over det, som sker når deres Herre kommer tilbage?

Den sidste dom?

Pastor Arthur Just siger, at "det eskatologiske perspektiv forgrener sig til alt i en kristens liv".

- Døbefonten: 8 og evigheden.
- Dåben fører os ind i livet med Kristus. Det får aldrig ende.
- Søndagen

Kristus siger: *Den, der tror på ham, dømmes ikke; den, der ikke tror, er allerede dømt, fordi han ikke har troet på Guds enbårne søns navn. Og dette er dommen, at lyset er kommet til verden, og menneskene elskede mørket frem for lyset, fordi deres gerninger var onde. (Johannes 3,18-19)*

Det er vores udfordring er både at forkynde den sidste dom og at formidle og leve liturgisk, så folk forstår, at dommens tid er her og nu. Vi er skabt for evigheden, og vi lever dette evige liv allerede nu. Når vores konge vender tilbage, vil dette blive tydeligt, men det sker allerede her i tiden. Det guddommelige liv bryder frem midt i denne verden.

Denne verdens afslutning er i følge Bibelens ord forfærdelig og smuk på samme tid, ligesom evangeliet både er forfærdeligt og smukt.

For de, der er frelst, er det det bedste nogensinde, fordi alt, hvad der er ondt, korrupt, falsk og syndig, vil blive ødelagt for altid. Når Gud dømmes verden, betyder det befrielse og forløsning for Guds børn. Det er gode nyheder.

Men på samme tid betyder dette ødelæggelse og fordømmelse af alt det onde. Og det gælder også de mennesker, der ikke er rensset af blodet fra Guds lam.

Ved den sidste dom bliver evangeliets liv åbenbaret og tydeligt. Men også lovens forbandelse. Men indtil kan vi mennesker ignorere både frelsen og forbandelsen som fabler.

Spørgsmål:

5. Er evigheden og den sidste dom en integreret del af vores forkyndelse og liturgiske liv (andagtsliv, gudstjenesteliv)?

6. Forkynder vi også den sidste dom som et budskab fuld af håb og trøst, et budskab om Kristus, vores frelser?
